

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.61/1993 privind alocația
de stat pentru copii**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii (b220/24.05.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2812/25.05.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D442/26.05.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată, și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect, în fapt, modificarea art.6 din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmărindu-se, pe de o parte, reglementarea depunerii cererii de acordare a alocației de stat pentru copii concomitent cu îndeplinirea procedurii de declarare a nașterii copilului, iar, pe de altă parte crearea cadrului legal pentru renunțarea de către reprezentantul legal al copilului ori chiar de către acesta din urmă, după împlinirea vârstei de 14 ani, la acest drept.

Prin obiectul său de reglementare, prezenta propunere se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente dispozițiile art.73 alin.(3) lit.p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Semnalăm că Secretarul General al Senatului a transmis Consiliului Legislativ, cu aceeași adresă, propunerea legislativă nr.b219 din 24.05.2021, prin care se preconizează modificarea art.art.1 alin.(3) și

a art.3 alin.(1) din Legea nr.61/1993 republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată în prezent în curs de avizare.

În vederea evitării dezbaterii în paralel a mai multor proiecte care vizează intervenții asupra aceluiași act normativ, sugerăm dezbateră concomitentă a acestora și adoptarea unui singur act normativ.

4. Întrucât propunerea legislativă poate implica modificarea prevederilor bugetului de stat, sunt aplicabile dispozițiile art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, fiind necesar a se solicita și o informare din partea Guvernului.

Totodată, sunt incidente prevederile art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art.21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată.

În acest sens, precizăm că, în considerentele **Deciziei nr.331/2019**, Curtea Constituțională a reținut că, *„lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată) nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”*.

5. Menționăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la **art.31** din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neexistând referiri la impactul socio-economic, la impactul juridic și nici la consultările derulate în vederea elaborării propunerii și măsurile de implementare necesare.

De asemenea, semnalăm că sunt folosite, atât exprimări lipsite de semnificație juridică, neclare sau improprii contextului, cât și formulări care nu sunt adecvate instrumentului de prezentare și motivare, spre exemplu: *„momentul T0 de referință la care ambele puncte se raportează – obligația de naștere a copilului și dreptul la alocația de stat **ambele apar la nașterea copilului**”*, *„debirocratizarea procesului de obținere a alocației de stat pentru copii și includerea acestei proceduri în cadrul dosarului de declarare a nașterii (prevăzută astăzi la în (...) astfel că părinții nu vor mai pierde timp (...) simplificând astfel contactul dintre autoritățile statului și beneficiarii alocației de stat pentru copii. Beneficiul (...) este ușurarea sarcinilor care incumbă persoanelor fizice(...)”*, *„procesarea a două dosare de către două instituții ale statului român cu privire la aceeași categorie de persoane, care are atât un drept cât și o obligație care intervin simultan, este o muncă dublată nenecesar*

(...) cererea de obținere a alocației(...) poate fi concomitentă cu declararea obligatorie a nașterii copilului”, „beneficiu constituțional” ori „un impact de ușurare și eficientizare a formalităților administrative”.

Totodată, semnalăm că proiectul vizează reglementarea posibilității de renunțare la alocația de stat pentru copii, care poate fi solicitată atât de reprezentantul legal al copilului ori chiar de către acesta din urmă, după împlinirea vârstei de 14 ani, cu încuviințarea reprezentantului legal, soluție normativă care nu este precizată în instrumentul de prezentare și motivare.

Cu referire la implicațiile asupra legislației în vigoare, semnalăm necesitatea intervenției legislative asupra Hotărârii Guvernului nr.577/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru reglementarea modalităților de stabilire și plată a alocației de stat pentru copii, cu modificările ulterioare.

Precizăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr.682 din 27 iunie 2012, „dispozițiile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată [...], cu modificările și completările ulterioare **instituie obligația fundamentării actelor normative**. [...]. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(5) [...]”.

Pentru aceste considerente, ar fi fost necesară revederea întregului instrument de motivare.

6. Analizând prezenta propunere, semnalăm că, în actuala redactare, textul preconizat pentru **alin.(1) al art.6** din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu respectă prevederile art.6 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece nu instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, iar soluțiile pe care le cuprinde nu sunt temeinic fundamentate.

În acest context, precizăm că potrivit art.4 din actul de bază:

„(1) Alocația de stat pentru copii se plătește unuia dintre părinți pe baza acordului acestora sau, în caz de neînțelegere, pe baza deciziei autorității tutelare ori a hotărârii judecătorești, părintelui căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și educare.

(2) *Alocația de stat pentru copii se plătește și tutorelui, curatorului, persoanei căreia i-a fost dat în plasament familial copilul, inclusiv asistentului maternal sau persoanei căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției, în condițiile legii.*

(3) *Pentru copiii pentru care s-a stabilit măsura de protecție specială prevăzută la art.58 alin.(1) lit.c) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, alocația de stat pentru copii se plătește numai în cont personal, în cuantumurile prevăzute la art.3”.*

După cum se poate observa, potrivit art.4 alin.(1) și (2), **solicitarea alocației presupune**, în vederea asigurării plății acesteia către un părinte sau o altă persoană, **și existența acordului** părinților sau, în caz de neînțelegere, o decizie autorității tutelare ori a hotărârii judecătorești, respectiv instituirea tutelei, curatelei sau stabilirea unei măsuri de protecție specială a copilului, constând în plasamentul la o familie, persoană sau la asistentul maternal sau încredințarea copilului în vederea adopției.

Potrivit art.4 alin.(3), **alocația de stat pentru copii se plătește numai în cont personal**, în cazul instituirii măsurii de protecție specială prevăzută la art.58 alin.(1) lit.c) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, cererea pentru acordarea alocației trebuie însoțită, potrivit art.3 din Normele metodologice *de aplicare a prevederilor Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru reglementarea modalităților de stabilire și plată a alocației de stat pentru copii*, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.577/2008, cu modificările ulterioare, de următoarele documente, după caz:

1) originalul și copia certificatului de naștere al copilului și a actului de identitate al reprezentantului legal;

2) documentele din care rezultă situația juridică a copilului față de reprezentantul legal, eliberate în condițiile legii, se prezintă în copie și sunt, după caz, următoarele:

a) livretul de familie;

b) hotărârea judecătorească de încredințare a copilului, în caz de divorț;

c) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;

d) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;

e) hotărârea judecătorească sau, după caz, hotărârea comisiei pentru protecția copilului pentru măsura de protecție specială a plasamentului;

f) dispoziția directorului general/directorului executiv al direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, hotărârea judecătorească pentru măsura de protecție specială a plasamentului în regim de urgență;

g) hotărârea judecătorească de instituire a tutelei sau, după caz, dispoziția autorității tutelare, emisă până la 31 decembrie 2004;

h) dispoziția autorității tutelare de instituire a curatelei;

i) actul de deces al unuia dintre părinți;

j) alte documente, la solicitarea direcției teritoriale;

3) copia certificatului de încadrare a copilului într-un grad de handicap;

4) documentele din care rezultă identitatea reprezentantului legal, pentru cetățeanul străin sau apatrid, domiciliul sau reședința acestuia și a copiilor săi pe teritoriul României, precum și situația juridică a copiilor, eliberate de autoritățile din țara de origine, traduse și confirmate de autoritățile române, și/sau, după caz, cele eliberate de autoritățile române.

Prin urmare, documentația de stabilire a dreptului la alocația de stat pentru copii și cererea de acordare a acesteia nu se pot depune concomitent cu documentația declarării nașterii, întrucât cele două evenimente – nașterea copilului și realizarea acordului părinților/emiterea unei decizii a autorității tutelare/pronunțarea unei hotărâri judecătorești, respectiv instituirea tutelei, curatelei sau încredințarea în plasament - nu se petrec în același timp.

În plus, precizăm că în proiect, alin.(4) și (6) sunt identice cu textele *de lege lata* din actul de bază, nefiind însă inclusă și norma în vigoare de la alin.(5)¹ al art.6, astfel încât lipsa de diligență a reprezentantului legal va conduce la neacordarea alocației beneficiarului, acesta urmând a fi efectiv lipsit de drept.

Astfel, prin reglementarea soluției depunerii concomitente a celor două documentații, **rămâne nereglementată ipoteza în care nu pot fi depuse concomitent cele două documentații, acestea fiind întocmite la momente diferite.**

¹ Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la art.6 alin.(5), prevede că: „În cazul în care cererea este înregistrată ulterior lunii în care s-a născut copilul, plata alocației de stat pentru copii se poate face și pentru perioadele anterioare, dar nu mai mult de 12 luni.”.

În consecință, soluția juridică propusă pentru alin.(1) al art.(6) din Legea nr.61/1993 republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu respectă nici prevederile **art.24 alin.(2)** din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Pentru ca soluțiile să fie pe deplin acoperitoare se vor lua în considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ, folosindu-se fie enumerarea situațiilor avute în vedere, fie formulări sintetice sau formulări-cadru de principiu, aplicabile oricăror situații posibile.”*.

Având în vedere cele expuse *supra*, semnalăm că propunerea legislativă, aduce atingere prevederilor **art.1 alin.(5) din Constituție**.

În acest context, amintim ceea ce a statuat Curtea Constituțională la paragraful 35 din considerentele **Deciziei nr.22/2016**, publicată: *„(...)orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. (...) de aceea, respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție (ad similib, a se vedea Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, precitată, sau Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96)”*.

7. Referitor la textul propus pentru **alin.(2) al art.(6)** din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care se reglementează dreptul reprezentantului legal al minorului de a renunța la alocația de stat pentru copii pentru acesta, semnalăm că **alocația de stat pentru copii reprezintă un drept fundamental al copilului, consacrat de art.49 alin.(2) din Constituția României, republicată**, care prevede că *„Statul acorda alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap”*.

Față de acest aspect, precizăm că, potrivit art.3 alin.(7) din actul de bază, *„Titular al dreptului la alocația de stat pentru copii este copilul.”*.

În plus, renunțarea este actul unilateral prin care titularul unui drept își manifestă voința în sensul stingerii acestui drept, respectiv este o modalitate de exercitare a prerogativei pe care o are persoana de a dispune din punct de vedere juridic de un drept al său.

În concluzie, renunțarea la un drept este un act de dispoziție, prerogativă a capacității de exercițiu, definită la art.37 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ca „*aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile.*”.

Potrivit art.38 din același act normativ, capacitatea de exercițiu deplină începe la data când persoana devine majoră, respectiv la împlinirea vârstei de 18 ani.

În ceea ce privește actele făcute de persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, altele decât cele prevăzute, în același act normativ, la art.41 alin.(3) și la art.43 alin.(3), precum și actele făcute de tutore fără autorizarea instanței de tutelă, atunci când această autorizare este cerută de lege, art.44 prevede că acestea sunt anulabile, chiar fără dovedirea unui prejudiciu.

Precizăm că **renunțarea la dreptul la alocația de stat, nu este un act în beneficiul minorului.**

Referitor la actele de dispoziție care îl privesc pe minor, în privința donațiilor, la art.144 alin.(1) din Codul civil se stabilește că **tutorele nu poate, în numele minorului, să facă donații și nici să garanteze obligația altuia.**

Potrivit art.144 alin.(2), *tutorele nu poate, fără avizul consiliului de familie și autorizarea instanței de tutelă, să facă acte de înstrăinare, împărțeață, ipotecare ori de grevare cu alte sarcini reale a bunurilor minorului, să renunțe la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie în mod valabil orice alte acte ce depășesc dreptul de administrare.*

În privința actelor minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, art.146 alin.(1) din Codul civil prevede că *minorul care a împlinit vârsta de 14 ani încheie actele juridice cu încuviințarea scrisă a tutorelui sau, după caz, a curatorului.* Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *dacă actul pe care minorul care a împlinit vârsta de 14 ani urmează să îl încheie face parte dintre acelea pe care tutorele nu le poate face decât cu autorizarea instanței de tutelă și cu avizul consiliului de familie, va fi necesară atât autorizarea acesteia, cât și avizul consiliului de familie.*

Referitor la donații, art.146 alin.(3) prevede că **minorul nu poate să facă donații, altele decât darurile obișnuite potrivit stării lui materiale, și nici să garanteze obligația altuia.**

În plus, potrivit art.144 alin.(3) și 146 alin.(4) din Codul civil, actul de dispoziție, inclusiv **actul de renunțare la un drept patrimonial al minorului**, făcut de tutore ori chiar de minorul care a împlinit vârsta de 14 ani, **fără avizul consiliului de familie și autorizarea instanței de tutelă, este anulabil**.

În concluzie, semnalăm că norma preconizată pentru **alin.(2) al art.(6)** din actul de bază, este neconstituțională întrucât **încalcă prevederile art.44 alin.(1) din Constituția României cu privire la dreptul de proprietate privată și ale art.49 alin.(2) teza I**, soluția normativă neputând fi promovată.

Observațiile sunt valabile și pentru textul preconizat pentru **alin.(3) al art.6** din proiect.

8. Referitor la textul preconizat pentru **art.II**, semnalăm că acesta aduce atingere **principiului ierarhiei actelor juridice și contravine normelor de tehnică legislativă**.

În acest sens, semnalăm că Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

„Art.4. - (1) Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.

(2) Categoriile de acte normative și normele de competență privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constituție și prin celelalte legi.

(3) Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”;

„Art.77.- Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art.42 alin.(4)”;

„Art.78.- Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.”. **ii**

Prin urmare, norma propusă la **art.II** nu ar putea conține soluții care să contravină prevederilor anterior citate din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, precizăm că, potrivit **art.11** din actul de bază, „*În aplicarea prezentei legi, precum și pentru reglementarea modalităților de stabilire și plată a drepturilor, se emit norme metodologice, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*”.

În consecință, semnalăm că acordarea alocației de stat pentru copii este reglementată prin Legea nr.61/1993, neputând fi reglementată prin ordin de ministru, iar actele normative de nivel inferior legii pot cuprinde numai măsuri pentru punerea în aplicare a unui act normativ de nivel superior.

9. În concluzie, prezenta propunere legislativă nu poate fi promovată în forma supusă analizei Consiliului Legislativ, întrucât încalcă prevederile **art.1 alin.(5)**, **art.44 alin.(1)** și ale **art.49 alin.(2) teza I**, din **Constituția României, republicată**.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 469/23.06.2021

L. nr. 61/1993

M. Of. nr. 233/28 sep. 1993

Lege privind alocația de stat pentru copii

¹ republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 767/14 nov. 2012

Lege privind alocația de stat pentru copii

² modificări prin

L. nr. 125/2015

M. Of. nr. 383/2 iun. 2015

modifică art. 3 alin. (1) lit. b) și c)

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative

³ completat prin

O.U.G. nr. 82/2016

M. Of. nr. 965/29 nov. 2016

introduce art. 10_1 (se aplică de la data de 1 ianuarie 2017)

Ordonanță de urgență pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social și pentru modificarea și completarea unor acte normative

aprobată prin L. nr. 16/2018

M. Of. nr. 35/16 ian. 2018

⁴ modificări prin

L. nr. 16/2018

M. Of. nr. 35/16 ian. 2018

aprobă O.U.G. nr. 82/2016

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2016 pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social și pentru modificarea și completarea unor acte normative

⁵ modificări prin

O.U.G. nr. 9/2019

M. Of. nr. 143/22 feb. 2019

*modifică art. 3 alin. (1);
introduce alin. (4) la art. 3*

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

aprobată cu modificări prin L. nr. 14/2020

M. Of. nr. 22/14 ian. 2020

⁶ completat prin

L. nr. 214/2019

M. Of. nr. 924/15 nov. 2019

introduce alin. (1_1) la art. 3

Lege pentru completarea art. 3 din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii

⁷ modificări prin

L. nr. 14/2020

M. Of. nr. 22/14 ian. 2020

modifică art. 3 alin. (1) și art. 3 alin. (4)

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

⁸ modificări prin

O.U.G. nr. 2/2020

M. Of. nr. 31/16 ian. 2020

prorogă intrarea în vigoare a art. 3 alin. (1), astfel cum a fost modificat prin L. nr. 14/2020, până la data de 1 august 2020

Ordonanță de urgență pentru prorogarea intrării în vigoare a art. 1 pct. 1 din Legea nr. 14/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

respinsă prin L. nr. 160/2020

M. Of. nr. 680/30 iul. 2020

Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 3 din Legea nr.
61/1993 privind alocația de stat pentru copii

Lege cu privire la actele de stare civilă

¹ republicare cu renumerotare	M. Of. nr. 339/18 mai 2012	
	Lege cu privire la actele de stare civilă	
² modificări prin	L. nr. 213/2013 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă	M. Of. nr. 397/2 iul. 2013 <i>modifică art. 36 alin. (4), art. 41 alin. (5); introduce art. 39_1, alin. (5_1) la art. 41</i>
³ modificări prin	L. nr. 295/2015 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă	M. Of. nr. 885/26 nov. 2015 <i>modifică art. 3 alin. (3); introduce alin. (6_1) la art. 41</i>
⁴ modificări prin	L. nr. 57/2016 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și a altor acte normative	M. Of. nr. 283/14 apr. 2016 <i>modifică art. 23 alin. (1) și (2)</i>
⁵ modificări prin	O.U.G. nr. 33/2016 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative privind actele de stare civilă și actele de identitate ale cetățenilor români aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 14/2018	M. Of. nr. 488/30 iun. 2016 <i>modifică art. 14, art. 16, art. 30; introduce art. 14_1 - 14_3, art. 21_1, art. 21_2; abrogă art. 17, art. 18</i>
⁶ modificări prin	L. nr. 14/2018 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind actele de stare civilă și actele de identitate ale cetățenilor români	M. Of. nr. 50/18 ian. 2018 <i>modifică art. 14_2 alin. (2), art. 41 alin. (5) și (5_1), art. 63 alin. (1) lit. e), modifică și înlocuiește anexele nr. 1A și 2A; introduce alin. (2_1)-(2_3) la art. 14_2, alin. (5_2)-(5_4), alin. (6_2) și (6_3) la art. 41 și alin. (2) la art. 76</i>
⁷ modificări prin	L. nr. 47/2020 Lege pentru modificarea alineatului (2) al articolului 24 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă	M. Of. nr. 287/6 apr. 2020 <i>modifică art. 24 alin. (2)</i>
⁸ modificări prin	L. nr. 208/2020 Lege privind modificarea și completarea unor acte normative	M. Of. nr. 869/23 sep. 2020 <i>modifică art. 10 alin. (1)</i>